

Iz življenja in sveta

Žalostna svečanost v Neurode

Nepregledne vrste krst z zemeljskimi ostanke množice ponesrečenih rudarjev čakajo pokopa v skupnem grobu. Žalnega spreveda se je udeležilo na tisoče ljudi in počastilo spomin žrtve, padlih na fronti dela.

Najstarejši jezik sveta

Izkopavanja v Prednji Aziji so zopet potrdila v ospredje vprašanje, kateri jezik je najstarejši. Znano je, da je ta stvar zanimala ljudi že davno in že Herodot pripoveduje o egiptskem faraonu Psametiku, ki je na svoj način nedvomno dognal, kateremu jeziku gre čast, da je najstarejši na svetu. Psametik je dal zapreti v posebni hiši zdravo dete in ga obkrožil s samimi gluhočenci. Skrbno so čuvali, da dete ni čulo človeške besede in ko je toliko doraslo, da je imelo dar govora, ga je fataron posetil v družbi dvornih jezikoslovcev. Učenjaki so bili mnenja, da bo dete samo po sebi začelo govoriti jezik svojih prastaršev, kakor samo po sebi diha, gleda, je in pije, kakor so to delali njegovi davni predniki. Na veliko začudenje faraona in njegovih učenjakov pa je dete le nekoliko jecljalo, da so iz njegovih glasov komaj tankoslišni jezikoslovci razumeli, da pravi čudni kraljev pitomec: Be, be, ke, ke. Vendar pa je dvornim jezikoslovcem zadoščal že ta siromašni odlomek člo-

Nov ženski poklic

Ga. J. Wagnerjeva v Berlinu je napravila izpit za kleparskega pomočnika. Ker se za ta poklic ženske ne pulijo, je ga. Wagnerjeva prva zastopnica ženskega spola, ki se je lotila tega rokodelstva.

veške govorice, da so po načinu jezikoslovcev vseh časov globokomunno zaključili, da je najstarejši jezik sveta frigijski. Be, be, ke, ke je bilo sorodno s frigijsko besedo bekos, kar je pomenilo kruh. Tako je faraon po izčrpnemu poročilu jezikoslovcev odločil, da je frigijski jezik oče jezikov. Ta poskus, izvršen pred tisočletji, je gotovo zelo naiven, priča pa, da se je človeštvo že davno zanimalo za to vprašanje.

Počasna pošta

V svetovnih listih se od časa do časa pojavijo vesti o pismih, ki romajo leta in leta, predno pridejo v roke naslovniku, tako da jih včasih prejmejo šele njih potomci. Taki primeri niso redki in ljudje se malo nasmejo pošti, nato pa pozabijo brezpomembni dogodek. Nedavno se je tak slučaj primeril tudi na Češkem in list, ki posnemamo iz njega to vest, je napril polno odgovornost sedanjemu češkoslovaškemu ministru pošte, češ, da se pod vlado koalicije, v kateri je bila tudi naša stranka, niso dogajale podobne vnebovpijčke nerednosti. Odkar pa nas ni več v vladi, pa gre vse narobe! Pismo je namreč hodilo 16 let. Oddano je bilo še pred svetovno vojno. Umrl je cesar Franc Jožef, umrl je cesar Karol, umrla je ž njima vred tisočletna monarhija in prišla je svobodna republika — trmasto pismo pa je še vedno tičalo v neki vreči. Niti prejšnja vladna koalicija ga ni mogla izbežati iz skrivališča. Pod novo vlado pa so menda temeljito pretresli vreče in glej! pojavilo se je ožoltelo pisanje in bilo odpremljeno na Južno Češko. Naslovnik je na srečo še živ in se je silno razveselil zapoznelega pisanja. Gostničar je in vse mesto je drlo gledat redkost, pri čemer je krčmar potočil morje pijače. Pošta pod prejšnjo vlado je dostavilo pismo, sedanjí minister pošl pa zahteva od krčmarja globo 1 Kč, češ, da pismo ni imelo Masarykove znamke, ampak bradato podobo davnopokojnega Franca Jožefa, kajti oddano je bilo 4. januarja 1914. Mož se je kajpa uprl, ker ni pristal sedanje koalicije, stranka ga je vzela v zaščito pred izkoriščanjem sedanjega ministra pošte, ali svetlo kronico je le plačal. Pritožbi bi bil moral priložiti corpus delicti, pa svetlinje ni hotel dati iz rok, ker jo vnovič občuduje množica pivcev. Tako je mož onemogočil reko uradnega črnila, ki bi tekla po belem papirju na škodo države.

Nesrečna dežela

Velika letošnja suša je povzročila v Mandžuriji dosti škode. A zdaj je doživel kitajsko in rusko prebivalstvo te dežele dva nova elementarna udarca, ki pomenita popolno uničenje vsega pridelka. Iz mongolskih step so pridrevla milijonska krdela podgan. Njih fronta je široka skoraj 60 km. Uničile so na svojem potovanju vse vrtove, polja ter vso perutnino, razgrizle so mnogo otrok in ugonobile mnogo domačih živali, ki jim grizejo rase mesa z živega telesa in povzročajo obupne rane. Poročevalci pišejo, da ni nobena živa stvar varna svojega življenja v območju gomazečega, cvilečega in smrdljivega, nepreglednega morja podgan. Kitajske oblasti so jim ponovno prekopale pot in zažgale travo, a je vse le malo pomagalo. Zdaj so naročile iz Amerike strupeno cepivo. Podgane ogražajo mesto Hajlar, ki se bo rešilo samo v primeru, da bi se posrečilo med podganami zanetiti kugo. Temu udarcu je sledil drugi. Ob reki Sungariju blizu deželne prestolnice Harbina so se prikazale nepregledne množice zelenih gosenic. Požrle so že velikanske komplekse vrto in še romajo neprestano naprej. Na svoji poti povzročajo votel šum kakor prav debela toča. Niti ogenj in živo apno nista zaježila tega pohoda. Gosenice uničijo sleherno bilko in glodajo celo drevesa. Sledijo jim velikanke jate ptic, ki slastno požirajo svoj plen. A žal so ptice še premaioštevile, da bi uničile vso golazen.

Dežne plašče

za gospode v največji izbiri, dalje propisne za oficirje ter sive za organe finančne straz — prodaja najugodnejše

DRAGO SCHWAB, LJUBLJANA

Življenje in oder

Nekega lepega jutra preteklih dni se je zbrala pred neko pariško hišo velika množica. Gledala je balkon v drugem nadstropju, kjer je telovadila popolnoma naga mlada žena. Prav nič se ni zmenila za zijača in njih opazke. Naposled se je prikazal stražnik in deset minut pozneje odpejal gospod Fanny D., plesalko v znanem ponočnem baru, na policijo. Plesalka je izjavila komisariju, da se ne smatra za krivo. Kaj za to, če je telovadila na balkonu? Vsak večer nastopa prav tako slečena na odru z istimi vajami pred tisočglovo množico in nikoli ji ni nihče tega očital. »Če plačam davke,« je sklenila, »imam tudi pravico do vaj, sicer ne bi ničesar zaslužila.« — Policija je poučila plesalko, da je razlika med odrom in življenjem, ker je zadnje vezano na drugačne nazor: o javni spodobnosti. Fanny D. bo plačala globo za žalitev morale.

Kobilice in humanost

Letošnji pomlad se je v Tangerju pojavilo toliko kobilic, da se je bilo bati, da uničijo zadnjo zebeno bilko v deželi. Francoska vlada je ukrenila energične korake in je škodljivca popolnoma zatrla. Vendar pa ni mogla ubraniti, da se ne bi poleti izvalila iz jajčec novi roji, proti katerim je bilo zopet treba poslati na stotine bojnikov. Čudno borbo je prišlo gledat mnogo tujcev iz vsega sveta. Med temi je bila tudi neka Angležinja, ki je hotela proučiti vprašanje od samega početka. Šla je tedaj v Tangerju v oddelek ministrstva poljedelstva in stavila tam tisoč raznih bistroumnih vprašanj. Vljudni uradniki so se počasi izkubili iz sobe, da si rešijo življenje in v sob je ostala sama še ena žrtev mlad praktikant, ki morda ni poznal boja s kobilicami do najmanjših

Mnogo priprav
je bilo potrebno, da se je dalo tako važnemu produktu, kot je ASPIRIN na polju pobljanju boleznij, za to svrhu primerno obliko.

Cela vrsta kemikov, arzenal aparatov je bila potrebno v mnogoletnih preizkusih, da se je osigurala brezprirojna izdelava ASPIRINA.

ASPIRIN
jedinstveni na svetu

30 let ASPIRIN

podrobnosti, ali pa je iz mladostne obsejnosti dajal radovedni Angležinji nespametne odgovore, ki jih je dama vestno beležila. Pri vprašanju, kako prav za prav pobijajo kobilice, ji je mladi šaljivec odgovoril, da je to že stari in učinkoviti način: najeti arabski dečki love kobilice in vsaki odrgajo glavo. S tem je dana govorica, da je kobilica zanesljivo mrtva. Angležinja pa se je razburila, češ, da je to mučenje živali in barbarsko počelo. Ogorčena je vložila pri ministrstvu protest proti temu načinu usmrčanja ter je nasvetovala, naj dečki raje položijo ujetu kobilico na zemljo in jo starejši rogo, pozabila pa je povedati, kako se naj kobilicam dopove, da naj počakajo, da jih zmare čvrsta peta. Tudi afriške kobilice irajo navado, da skačijo. Na svojo pritožbo je rahločutna dama dobila odgovor, proti kateremu se ni pritožila na višje instanco, marveč je pobrala kovčke in odpoštovala iz »barbarske« dežele.

Radio

IZVLEČEK IZ PROGRAMOV

Četrtek, 17. julija.

LJUBLJANA 12.30: Reproducira glasba. — 13. Napoved časa, borza, reproducirana glasba. — 13.30: Poročila iz dnevnika. — 18.30: Koncert radio - orkestra. — 19.30: Pravljice. (Milčinski.) — 20: Plošče. — 20.15: Jugoslovski večer. — Napoved časa in poročila.

Petek, 18. julija.

LJUBLJANA 12.30: Reproducira glasba. — 13: Napoved časa, borza, reproducirana glasba. — 13.30: Poročila iz dnevnika. — 18.30: Koncert radio - orkestra.

Mednarodni šahovski turnir v Hamburgu

Turnirja se je udeležilo devet znanih mojstrov ter Rusinja Menšikova, ki si bo priborila naslov damskega svetovnega šahovskega mojstra.

Teffi:

Bedaki

Na prvi pogled se ti zdi, da vsi razumejo, kaj je to bedak in zakaj je bedak toliko bolj popoln, kolikor bolj je neumen.

Ce pa takole prisluškuješ in gledaš, potem spoznaš, kako često se ljudje motijo, ko imajo za bedaka čisto navadnega neumnega in zabitega človeka.

»To je bedak,« pravijo ljudje. »Zmerom mu same neumnosti roje po glavi.«

Oni pač mislijo, da imajo bedaki zares polno glavo neumnosti. Gre pa ravno za to, da pravega in popolnega bedaka spoznaš predvsem po njegovi veličastni in nepremagljivi resnosti. Najpametnejši človek je lahko vihrav in postopa nepremišljeno, med tem ko bedak stalno vse presoja; ko presodi in temu primerno vse ukrene, tedaj ve, zakaj je napravil uprav tako in ne drugače. Če imate za bedaka nerazsodnega človeka, potem napravite tako napako, da se je vse življenje kesate.

Bedak vedno presoja.

Navaden človek, pameten ali neumen, bo brezbržno dejal:

»Danes se kljub slabemu vremenu grem sprehajati.«

Bedak pa bo presodil:

»Vreme je sicer slabo, toda jaz se grem vendar sprehajati. Pa zakaj? Zato, ker je zdravju škodljivo sedeti doma. In zakaj je škodljivo? Ker je enostavno škodljivo.«

Bedak ne prenese nikakih nerazjasnjenih vprašanj in neresenih problemov. On je vse to že davno rešil, razumel in vse ve. On je razsoden človek, ki v vsakem vprašanju spravi konce skupaj in vsako misel izpopolni.

Kadar srečaš pravega bedaka, tedaj te vselej prevzame neko tajinstveno čuvstvo, zakaj bedak je zarodek z drugega konca svetovja. Človeštvo išče, si v vsakem pogledu stavi vprašanja: v znanosti in v umetnosti in v življenju, bedak pa teh vprašanj sploh ne vidi.

»Kaj je to? Kakšna vprašanja presojate?«

On sam je na vse že zdavnaj odgovoril in se v vsem izpopolnil. V presojanju in izpopolnjevanju služi bedaku: Aksiomi: 1. Zdravje je dražje od vsega. 2. Če bi imel denar? 3. Čemu? Postulat: Tako je vsekakor treba.

Kjer ne pomaga prvo, tam vedno izpelje s poslednjim.

Bedaki si navadno lepo uredijo življenje. Od neprestanega premišljevanja zadobi njihov obraz tekot let globok in zamišljen izraz. Radi si pustijo rasti brado, so marljivi in imajo lepo pisavo.

»Soliden človek, Ni veterinjak,« govore o bedaku. »Samo nekaj ima... Ali ni preresen?«

Ko se bedak prepriča, da je dosegel vso zemeljsko učenost, tedaj se loti težke in nevhvaležne naloge — učiti druge.

Nihče ti toliko in tako vneto ne svetuje kakor bedak. In to od vsega srca, zakaj ko pride v dotik z ljudmi,

je vselej v stanju težkega nedoumevanja.

»Kaj neki toliko razmišljajo, ko pa je vendar vse tako jasno in enostavno? Očividno ne razumejo. Treba jim bo pojasniti.«

»Kaj je? O čem govorite? Žena se vam je ustrelija? To je z njene strani res neumno. Če bi jo krogla, česar pa Bog ne da, zadela v oko, bi si lahko pokodovala vid, Bog obvaruj! Zdravje je dražje od vsega!«

»Vašemu bratu se je zaradi nesrečne ljubezni zmešalo? Temu se naravnost divim! Meni se za nič na svetu ne bi zmešalo. Čemu? Če bi imel denar...«

Neki popoln in kakor s šestilom izmerjeni bedak, ki sem ga osebno poznal, se je specializiral izključno le v vprašanjih rodbinskega življenja.

»Vsak človek se mora poročiti. Pa zakaj? Zato, ker mora zapustiti potomstvo. Zakaj je potomstvo potrebno? Ker je pač potrebno. Vsi se morajo ženiti z Nemkami.«

»Zakaj pa ravno z Nemkami?« so ga vpraševali.

»Tako je vsekakor treba.«

»Toda Nemk vendar ni dovolj za vse.«

Tedaj je bil bedak užaljen.

»Vi pa res ne razumete šale.«

Ta bedak je stalno živel v Petrogradu. Njegova žena je sklenila oddati svoje hčerke v enega iz petrograjskih institutov.

Bedak ji je nasprotoval.

»Bolje bo, če jih oddamo v Moskvo.

Pa zakaj? Zato, ker jih bo tam prijetneje obiskovati. Zvečer sedeš na vlak, se odpelješ, jutraj si v Moskvi in jih obiščeš. V Petrogradu pa si za to ne moreš vzeti nikdar dovolj časa.«

V družbi so bedaki jako spodobni. Oni vedo, da je gospodičnam treba delati poklone in ne bodo napravili nobenih nepričakovanih presenečenj.

»Meni ugaja Saljapin,« tako prične bedak svoj svetski pogovor. »Pa kajne? Zato, ker lepo poje. Zakaj lepo poje? Ker ima talent. Zakaj ima talent? Enostavno, ker je nadarjen.«

Vse to je tako popolno, lepo in udobno. Nič se mu ne more očitati.

Bedaki si često napravijo lepo kariero. Sovražnikov nimajo prav nobenih. Vsi jih imajo za spodobne in resne ljudi.

Včasih je bedak tudi vesel. Seveda, ob pravem času in na pravem mestu. Kadar, recimo, kje obhajajo god. Njegovo veselje se kaže v tem, da pove kako anekdoto in takoj pojasni, zakaj je ta anekdota smešna. V ostalem pa se ne veseli rad. To ga namreč ponižuje pred samim seboj.

Vse bedakovo vedenje in vsa njegova zunanost sta tako resnoba in tako razumna, da ga povsod sprejemajo s spoštovanjem. Navdušeno ga izvolijo za predsednika raznih društev in predstavnika kakršnihkoli interesov. Kajti je bedak sposoben za take reči. Vsa njegova duša je kakor obložena s širokim kravjim jezikom. Popolno in gladko. Nikjer se ne zatakne.

— 19.30: Gospodinjska ura. — 20: Bachov večer. — 21: Večer Prelovškovih samospvov. — 21.30: Koncert radio - orkestra. — 22: Napoved časa in poročila.

BEOGRAD 12.45: Koncert radio - kvarteta. — 19: Komedija. — 19.30: Koncert. — 20.30: Klavirski koncert. — 21.30: Poročila. — 21.45: Narodne pesmi. — 22.15: Radio - kvartet. — ZAGREB 12.30: Opoldanski koncert. — 20: Prenos koncerta iz Ljubljane. — 22.10: Lahka godba orkestra. — PRAGA 17: Koncert iz Bratislave. — 19.35: Eksotične pesmi. — 20.30: Violinski koncert. — 21: Koncert godbe na pihala. — Lahka glasba. — BRNO 17: Koncert iz Bratislave. — 20: Poljuden orkestralni in pevski koncert. — 21: Lahka glasba. — VARŠAVA 18: Orkestralni koncert. — 20.15: Prenos simfoničnega koncerta. — DUNAJ 11: Dopoldanski koncert. — 15.20: Plošče. — 16.30: Glasbena akademija. — 20.05: Operni večer. — Lahka godba orkestra. — BERLIN 19.15: Koncert kvinteta. — 20.30: Koncert draždanskega filharmoničnega orkestra. — Lahka glasba. — FRANKFURT 19.30: Ksilofon in tubafon. — 20.30: Dramski večer. — 23.20: Godba za ples. — LANGENBERG 17.20: Večerni koncert. — 20: Jazz na dveh klavirjih. — 21: Slušoigra. — Lahka godba. — STUTTGART 19.30: Prenos vsega programa iz Frankfurta. — BUDIMPEŠTA 9.15: Koncert. — 17.30: Ciganska godba. — 20: Orkestralni koncert. — Jazz-band. — RIM 17.30: Vokalen in instrumentalni koncert. — 21.02: Večerni koncert.

Dobro vpeljano, prvovrstno krojaško obrt

v mestu ODDAM. — Ponudbe na oglasni oddel. »Jutra« pod »Krojaška obrt«. 10251

V. Williams:

KRVAVA MAŠA

Epopeja velike francoske revolucije.

In spet sta dvignila težko vrečo ter jo ponesla skozi visoko travo. Pod drevesi je bila tema. Darras pa se ni zmotil niti za korak, očitno je pot poznal izvrstno. Nahajala sta se v starem zapuščenem parku. Pot ju je vodila po širokem, zloženem pobočju dol k bregu reke. Hitela sta po bregu in se kolikor mogoče držala v temi. Naposled sta dospela do nekega mosta. Breg je bil tam prav opek in pod oboki mosta je bilo popolnoma temno.

Tam se je ustavil Darras in mignil Hektorju naj položi vrečo na tla. Globoka tišina vse naokrog. Prelivanje vode je bilo komaj slišno.

Hektor je z vsemi močmi prevladoval nezavest, med tem ko so njegove oči neustrahovano strmlele na blede, brezoblično stvar ob njegovih nogah. Darras ga je tedaj grobo stresel za rame.

»Pogum, prijatelj!« mu je šepnil. »Prav kmalu bo potrebna vsa vaša moč. Dobro me poslušajte! Voz, ki ga čujete prihajati, se bo čez par minut peljal preko tega mostu nad nama. Na mostu se bo ustavil za trenutek — samo toliko, da bo kočijaž spravil kamenček iz kopita. Ta kratki trenutek morava dobro izkoristiti. Čim se bo voz ustavil, morava mrljica hitro ponesti preko teh par stopnic, — zadaj bova mrljica vrgla na voz in urno spet izginila. Če se bova obotavljala, je naša usoda zopečatenata. Ohranite hladno kri, karkoli boste videli!«

Hektor je samo prikimal. Čakaje sta stala ob truplu. Voz se je blizal. Že je prispel na vrh. In se ustavil...

»Zdaj!« je tiho velel Darras.

Dvignila sta truplo, ki je ležalo na vreči in ga ponesla preko stopnic. Na mostu je stal navaden voz na visokih kolesih. Kočijaž je bil sklonjen pri konju in se je trudil okrog njegovega kopita.

Visoka zadnja pregraja voza je obema, ki sta se s svojim mrlji-

čem blizala od zadaj, docela zakrivala tovor. Na eni strani je z voza bingljala mrtva roka, sredi voza pa je druga z razprostrtimi prsti kazala proti nebu. Voz je bil očitno polno naložen, kajti na vrhu je ležala velika košara, iz katere je strmel obraz z otrplim izrazom tragične groze v steklenih očeh...

Hektorja so živci domala zapustili. Komaj sta svoje grozno breme dvignila na voz, je Hektor kakor preganjan od strahov zdirjal preko stopnic in nazaj v temo pod mostom.

»Ta voz!...« je jecjal, ko se mu je Darras ravnodušno zopet približal.

»... je namenjen za secirno dvorano v La Salpêtrièreu.

»Za secirno dvorano? Vi ste zdravnik?«

»Da, bil sem pred leti v oni bolnišnici kirurg. Vsako noč se odpelje zbiralni voz o giljotini, da pobere trupla, ki jih lahko porablja v secirni dvorani. Kočijaž Peter je moj stari znanec. Moji tovariši bodo veseli, ko bodo dobili predse mlado, krepko telo in nihče se posebej ne bo brigal za njegovo usodo. Pač eden izmed mnogih! Če pa ga utegnejo spoznati — nu, se je pač zgodila pomota...«

Hektor je ponudil Darrasu roko: »Nikoli vam tega ne pozabim!«

»Bil sem vesel, da sem po tolikem času zopet lahko vzel svoje instrumente v roke...«

Nehote so Hektorjeve oči iskale plateno torbo, ki je Darrasu visela na plečih. Bila je prazna...

Nad njima je na mostu nadaljeval salpêtrijski zbiralni voz svojo pot. S ceste je odmeval njegov ropot in se izgubljal v tišino mesečne noči.

XVII.

Nesreča in njene posledice.

Bilo je kratek čas po Hektorjevem doživljanju v Imapasséju du Paradis. Že dva dni je bil Hektor zaposlen z nekim aktom, ki ga je pozno v noč zadrževal pri Couthonovi pisalni mizi. Junij se je blizal kraju. Teror je presegal vse, kar se je dotlej zgodilo. Robespierre je bil na višku svoje moči.

Toda ljudstvo je počasi minilo veselje, da bi venomer zrlo, kako se pretaka kri. Okrog giljotine je postalo vse tiho. In kadar je ostro

rezilo zdrsnilo na svojo žrtev, ni več odjeknilo burno odobravanje, nobeno tuljenje več. Sodruga se ni več blizala groznemu prizorišču na trgu Trône, kamor je sedaj bila giljotina pregnana. Samo par plačanih, raztrganih sanskilotov je ždelo tam okrog. Tudi vozovi, ki so dovažali nesrečne obsojence na morišče, so zdaj vozili po samotnih, tihih ulicah. Odpor proti omraženemu samovladju jakobincev je postajal vedno jačji. Couthonovi tovariši so se navzlic svoji nezmanjšani sili popolnoma zavedali razpoloženja, ki je začelo v konventu pridobivati vedno več tal. V varnostnem odseku je mrznja do Robespierrea postala že tako očitna, da je mož izostajal od zborovanj. Neprestano so prihajala poročila, pisma in poseti v ulico Saint-Honoré. Hektor je sodel, da bo v kotlu kmalu začelo prekipevati. Njegova poročila Couthonu, ki je še bil v kopalnici, so postajala od dne do dne obsežnejša.

Grand-Duc se ni več pojavil. Dnevno je Hektor s strahom pričakoval, da bo nestanek vohuna Mavricea povzročil kakršnekoli posledice.

Navadil se je zdaj, da je vselej po kratki poti postal in dobro pregledal, če ga kdo zasleduje, nakar je stopal dalje. Niti enkrat ni opazil kaj sumljivega, po čemer bi lahko sklepal, da ga zasledujejo. Premišljal je, če ga Maurice morda ni zasledoval na lastno pest.

Ko je nekoč po napornem delu okrog polnoči stopal iz Couthonove hiše proti svojemu stanovanju, je nenadoma opazil senco, ki se je izluščila iz temne stranske ulice in se plazila za njim. Nikakega nemira ni čutil v srcu, sklenil pa je takoj, da bo pazil na moža in ga ustavil v primerem trenutku.

V ta namen se je podal skozi ožje, stranske ulice in se ustavil v neki slepi ulici. Tam se je hotel skriti in moža naskočiti, čim se mu približa. Komaj pa je zavil okrog ogla, je stopil izza nekhi hišnih vrat neznan mož in prestregel Hektorja z vprašanjem.

»Državljan Charpentier?«

Neznančeva zunanost Hektorju nikakor ni bila prikupna. To je bil mrk potepin z zapitimi očmi.

»Zakaj vprašate?«

»Zato, ker imam pismo za vas,« je odvrnil mož robato.

Ste li že kdaj nosili nove Viktorija platnene čevlje?

s prešitim gumastim podplatom, iz najboljšega materiala, ugodna fazona, popularne cene.

Bele in sive.

Idealni poletni čevlji za hišo in vrt, za ulico in šport.

Dobivajo se v vseh trgovinah s čevlji.

Na vsakem podplatu zaščitna znamka.

Prodaja na veliko: **PALMA, Zagreb**, pošt. pret. 226. 10178

PRIRODNA RADIOAKTIVNA SISAČKA MINERALNA VODA

VLASNIK P. TESLIĆ SISAČ

ZDRAVI:

onemoglost, arterioskleroza, kožne, ženske in očesne bolezni, potem boleznii žlez, črevesja in želodca, dihal, spolnih in sečnih organov, ledvični in žolčni kamen, živčne bolezni, zapaljenje sluznic, golšo, hemoroide in neplodnost. Pije se z vinom, mlekom in sadnimi sokovi. Zahtevajte posvobod osvežujočo Sisačko mineralno vodo; ohranila in popravila Vam bo zdravje.

Kdor zida, naj ne pozabi na

Heraklitne plošče

za zunanje stene, vmesne stene, stropne, pode, podstrešja, obloge zidovja, hladilne naprave itd.

Heraklitne plošče Vam nudijo:

kratko stavbno dobo, najboljšo izolacijo proti mrazu in vročini, absolutno varnost pred ognjem, zvočno izolacijo, prožnost in trdnost, takojšnjo izsušitev in vselitev, majhno lastno težo itd.

Zahtevajte informacije in cene pri:

„MATERIAL“, d. z o. z., Ljubljana, Dunajska cesta šte. 36.

Vinc. Kúhar, Maribor; D. Rakusch, Celje; Vilj. Dengg, Ptuj; Čeh in Gaspar, Murska Sobota.

IZVEŽBAN ŠOFER

za tovorni avto »Laurine«, na pogon z ogljem, se takoj sprejme. — Mehanič, ki so v stanju popravila sami izvrševati, imajo prednost. 10254

Pismene ponudbe z navedbo plače naj se pošljejo na:

Portland - Cementna tovarna d. d., Mojstrana.

Orožje

Lovske puške, browning pištole, samokrese, montiranje daljnogledov, ribiško orodje — sprejema v popravilo puškar

F. K. Kaiser, Ljubljana, Kongresni trg 9 Sprejemajo se tudi vsa mehanična dela v popravilo.

„American kola limonado“

katero proizvaja **SIMON KUNČIČ**, Ljubljana, Sv. Petra cesta 45

Stavbeni polir

zanesljiv, se išče za takojšnji nastop — Ponudbe poslati na **Gradbeno podjetje graditelj Ročak & Komp., d. z o. z., Trbovlje**

SPRETNEGA TRGOVSKEGA POMOČNIKA

kolonijalne stroke, s prvovrstnimi izpričevali, takoj SPREJMEM. — Ponudbe na trdiko

Z. ANDERLE

MARIBOR, Gosposka ulica šte. 20.

Izprašan kurjač

za parni kotel dobi stalno službo v večji tovarni. — Nastop takoj.

Samo marljivi in trezni naj pošljejo svoje ponudbe z navedbo zahtevkov na oglasni oddelek »Jutra« pod značko — »KURJAČ«. 10264

Klišeeje

vseh vrst za eno in večbarvni tisk izdeluje

„Fužografič“
Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 23

DVOKOLESA — teža od 7 kg napre

načelneje in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovarn. Otroški vozički od najprostejšega do najnovejšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika izbira, naj nižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Anton Žnidaršič

ključavničarski mojster v Ljubljani

preminul.

Pogreb se bo vršil v četrtek, dne 17. t. m., ob 16. uri iz hiše žalosti, Zaloška cesta št. 13, na pokopališče k Sv. Križu.

Člani se pozivljajo, da se pogreba polnoštevilno udeležijo. 10265

NAČELSTVO.

Podpisana uprava naznanja vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem žalostno vest, da je gospod

Adolf Zorzini

veleposestnik

dne 14. t. m. ob 3. uri umrl v 67. letu svoje starosti.

Pogreb preminulega nepozabnega pokojnika se je vršil v sredo, dne 16. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na farno pokopališče v Gornji Radgoni.

Gornja Radgona, dne 14. julija 1930. 10261

Uprava graščine Rothenthurn.

Potrni globoke žalosti javljamo vsem svojim sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je naš preljubljeni soprog, papa, tast, gospod

Franc Černelč

šolski upravitelj v pokoju

danes ob pol 6. uri jutraj po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v četrtek, dne 17. t. m., ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na mestno pokopališče v Brežicah. Sv. maša zadušnica se bo darovala v petek ob 8. uri jutraj v farni cerkvi v Brežicah.

Vsi, ki ste poznali pokojnikovo plemenito in dobro dušo, ga ohranite v blagem spominu! 10267

Brežice, 17. julija 1930.

Žalujoči ostali.